

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Det er en ganske forunderlig diskussion, der har været i de sidste par måneder om Det Danske Center for Menneskerettigheder. Diskussionen har først og fremmest været i Danmark, men den er jo bestemt også blevet observeret i udlandet.

Da regeringen fremlagde sit forslag om nedlæggelse af råd, nævn og puljer, indgik Det Danske Center for Menneskerettigheder, idet man ville lave en sammensmeltning af en række institutioner på det udenrigspolitiske område.

Jeg vil på det tidspunkt her i debatten sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side sådan set synes, at det kan være fornuftigt at nytænke på det her område også, og også at sammensmelte nogle af de institutioner, der er på det udenrigspolitiske område. Helt specielt synes vi, at det er naturligt at lægge DUPI og Center for Udviklingsforskning sammen, så man får en sammenhæng mellem det, man forsker i, mellem Nord og Syd f.eks.

Kl. 16.10

Men det er klart, at det, som har givet anledning til den store debat, har været Det Danske Center for Menneskerettigheder og den usikkerhed, der i lang tid har hersket om, hvorvidt et sådant center ville kunne bevare sin uafhængighed, en diskussion, som også efter min mening er blevet næret af specielt diskussionen om Morten Kjærums person og det, at hans stilling nu skal genbesættes i forbindelse med centerfusionen.

Dertil kommer selvfølgelig, at regeringen i denne her sag har valgt sig en aftalepartner i form af Dansk Folkeparti, der jo på ingen som helst måde har lagt skjul på, hvad deres hensigter har været. Dansk Folkeparti har længe ønsket Menneskerettighedscenteret og vel nærmest også Morten Kjærum hen, hvor peberet gror. Centeret har optrådt politiserende og direktøren ligeså, propagandistisk, religiøst osv.

Og det er klart, at alle disse argumenter også har været brugt i den diskussion, der har fulgt i kølvandet på regeringens finanslovaftale med Dansk Folkeparti, og den trampen rundt i manegen, der har været omkring den helt nye konstruktion, som vi nu kender i form af det nye institut, regeringen lægger op til i form af lovgivning i næste folketingssamling.

Det har ikke været et kønt syn, og jeg synes heller ikke – og faktisk heller ikke i debatten i dag, i hvert fald med hensyn til specielt Venstres ordfører – at regeringspartierne har gjort meget for at lægge afstand til de efter min mening helt vanvittige påstande, som Dansk Folkeparti fra tid til anden er kommet med i debatten.

Ikke desto mindre kan man her mod debattens afslutning trods alt konstatere, at regeringen i dag ved statsministeren jo bl.a. helt klart har fastslået centerets uafhængighed og overholdelsen af Paris-princippet i forhold til den nye konstruktion, som man vender tilbage til med forslag om i Folketinget i næste samling. Man har også sagt, at man vil inkorporere Rådets direktiv om ligebehandling af alle i det nye center.

Derfor vil jeg sige, at nok er der jo grund til at kritisere regeringen for det ansvar, den har for den meget kaotiske proces, der har været omkring Det Danske Center for Menneskerettigheder og omkring de nye institutters oprettelse. Men vi vil alligevel fra Kristeligt Folkepartis side, når vi når hen over sommerferien, se forudsigt på det lovforslag, der bliver lagt frem, se, om man så kan identificere et uafhængigt menneskerettighedscenter, hvor Paris-princippet er overholdt, sådan som FN's Generalforsamling har besluttet, at man får implementeret Rådets direktiv om ligebehandling af alle osv. og også de andre spørgsmål, der kræver svar i forhold til den nye sammensmeltning af diverse centre.

Der er også f.eks. et Center for Holocaust- og Folkedrabstudier, hvis placering jeg synes, det er interessant at diskutere i forhold til den nye konstruktion, og hvor jeg ikke føler, at alle hensyn er tilgodeset i forhold til det gamle holocaust- og folkedrabscenters arbejdsområder, f.eks. i form af undervisningsopgaver m.v. Men det er noget, vi alt sammen må vende tilbage til, når vi når til førstebehandlingen af det lovforslag, som skal udmønte de mange diskussioner, der har været på det her område, i den nye folketingssamling.

Men jeg vil godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side mener, at det tjener regeringen lidt til ære, at man i denne her sag ikke har meldt klart ud, hvor man har stået specielt i forhold til aftalepartnerens, altså Dansk Folkepartis, synspunkter. Ikke, at man nødvendigvis behøver at forholde sig til hele verden, hver gang man skal tage stilling politisk, det gør man ikke. Men Dansk Folkeparti er aftalepartner, og de har været med til at tegne det her forløb, og regeringen